

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651356675424.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

For det tredie

WI haffue hørt den hellige Kirkis begyndelse oc framferd/ faare oc effter Syndfloden/ nu ville wi aff Guds naade høre videre/ det tredie exempel/ huorlunde der er vnder tiden sæt it bord eller thu til S. Peders Skib/ oc stundom er tagit it eller thu der fra igen. Det er || huorledis den Christelige kirke er formeret oc bestyrcket/ oc atter igen forringet oc formindsket til oc fra/ nu met faa nu met mange/ oc end dog lerdommen oc paakaldelsen haffuer altid verit eens/ men lycken oc framgongen haffuer verit wlige. Herberiger oc haffner haffue icke verit lenge varende til sammel/ alligeuel at der er dog altid/ nogen sted/ nogle som lære oc høre den sande lerdøm/ huor fra Ordet kand henspredis til andre folck.

* Det ville wi nu høre om de hellige Pattiærcker i dette tredie exempel.

* Der Noe haffde sidet ved Styret noget nær vdi try hundrede aar/ vd paa hans alderdom fra den tid hand gick vd aff Arken/ oc det andet tusinde aar aff Verden vaar borte/ da begyntis atter en Staarm/ lling || oc veyrkul offuer S. Peders Skib/ saa at Gud maatte først adsprede de wgudelige hen offuer den ganske Verden/ vdi atskillige tungemaal/ Oc da maatte Sem/ Noe Søn/ til Styret/ oc strax der effter met hannem Abraham som bleff vdkaldet aff Gud/ vdaff den stad Vr i Chaldeæ land/ at hand skulde seyle eller fare hen til Canaans land. Der kom S. Peders Skib vdi en haffn/ men 32 meget wrolige/ thi det varede icke lenge/ Der vaar vel den rette oc sande lærdøm oc Gud loed bøde oc opklincke sit Skib der igen/ met en ny Foriættelse til Abraham saa lydendis/ vdi din Sæd skulle alle Folck velsignes/ Oc hand fick saa Sem oc strax der hoss/ Abraham/ Isaac oc Iacob det at føre oc styre.

* Men see huor tit det maatte helde/ der Patriærckerne maatte fare || oc flacke fra en sted oc til en anden/ Huor tit maatte Abraham i sin tid oc Isaac i sintid rycke op oc ligge vd/ oc fare fra Canaans land oc til Egypti land/ oc til bage igen? Huor tit vaare Styremendene i liffs fare? nu hoss Pharaonem/ nu hoss Abimelech i Gerar/ først Abraham oc saa Isaac? Ind til saa lenge at Skibet haffde ingen platz lengere paa den tid vdi Canaans land/ Men Iacob maatte til Styret oc seyle der fra met halffierdesinds tiue personer hen ind vdi Egypten oc haffde Guds salige ord met dem/ Saa vnderlige loed Gud sit ord hen spredis fra en sted til en anden/ som hand gør end nu paa denne dag/ De som ere trette oc mette aff Guds ord/ dem tager hand det fra/ for deris wtacknemligheds skyld/ oc giffuer det andre/ som hungre oc tørftede der effter/ Gud raade || vor ferd vel her i Danmarck/ wi kedis oc trettis fast ved Gudz hellige oc salige ord/ tencke sig her effter/ huor lengst leffuer vdaff oss/ huor det vil gaa/ om Ioannis Hiltens Prophetie icke vil bliffue fuldkommen inden en stacket tid/ Wi ere lige som hine fortrædelige Børn der moderen staar offuer met it riiss/ oc vil nøde dem til at æde god mad/ som de side oc vemme ved/ Oc naar hun vender bagen til dem/ da øse de paa huer andre oc spilte madden oc slide skederne paa huer andre/ lige saa bæere wi oss at met den Danske Bibel/ som wi dog skulde tage fuldgerne til tacke/ fuldgerne lesse eller lade lesse faar oss der vdi/ Tiden er kortere end wi tencke/ oc Guds ord tagis oss fra igen/ saa at Styremendene seyle fra oss/ som Iacob maatte fra Canaans land/ oc ind vdi Egypten. || Huer betencke det til alle gode/ som hannem selff ligger mact paa/ oc lade sig vere aduaret.

* Dog skulle fromme Christne trøstis oc husuales aff dette exempel oc aff disse Patriærchers ferd oc reyse/ betenckendis 33 at ocsaa i dag oc ind til domme dag vil S. Peders Skib bliffue ved mact/ det er/ den hellige Kircke her paa lorden oc lerdommen beholder nogen sted/ platz oc rum/ huor fra det som hun end bliffuer forstøret oc fordreffuen/ da skeer det dem til gode och gaffn/ som hun kommer hen til igen/ vdi hendis nød/ trang oc vanderen/ Som den tid hun bleff adspred effter S. Staphens død/ oc i dag adspredis fra Tydskland vdi sine Limmer/ oc hen til andre Lande/ som hun icke haffuer verit tilforn/ Heller oc om || hun haffuer end verit der før/ da er det lenge siden/ som vdi Greckeland/ i Valland/ i Hispanien oc Vngerland etc. Er hun icke en sted/ da skal hun vere en anden sted/ der vil icke andet bliffue aff ind til domme dag. Som Christus siger/ Der som de forfølge eder paa en sted/ da flyer til en anden etc. Sandelige siger ieg eder i skulle icke fare dem alle sammen igennem/ før end alle ting bliffue fuldkomne/ det er/ før end domme dag kommer. Saa lenge haffuer hand oc loffuit at bliffue hoss hende her paa lorden.